

अनिवार्य I

उपशास्त्री II वर्ष

19-06-2021

संस्कृत सामान्यम्

शब्दरूप

"क्वित्" प्रत्ययेन निर्मितः तकारान्त पुल्लिङ्ग शब्दः "भूमृत् ।"

विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा -	भूमृत्	भूमृतौ	भूमृतः
द्वितीया -	भूमृतम्	भूमृतौ	भूमृतः
तृतीया -	भूमृता	भूमृद्भ्याम्	भूमृद्भिः
चतुर्थी -	भूमृते	॥	भूमृद्भ्यः
पञ्चमी -	भूमृतः	॥	॥
षष्ठी -	॥	भूमृतौ	भूमृताम्
सप्तमी -	भूमृति	भूमृतोः	भूमृतसु
अम्बोचन -	हे भूमृत् !	हे भूमृतौ !	हे भूमृतः !

सर्व प्रकारेण सुहृद् शब्दस्य रूपम् भवति । "क्वित्" प्रत्ययस्य
सर्वापहार लोपः भवति ।

19-06-2021

डॉ० निर्मल कुमार झा, संपाचार्य
रा० उ० सं० महावि० सुखसेना, पूर्णियाँ

संस्कृतशामान्यम् ।

उपशास्त्री I

18-05-2021

अनिवार्यपत्रम् ।

शब्दरूपाणि ।

नदी ईकारान्तः स्त्रीलिंगः शब्दः ।

विभक्ति	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	नदी	नदीयौ	नदीः
द्वितीया	नदीम्		नदीः
तृतीया	नदीया	नदीभ्याम्	नदीभिः
चतुर्थी	नदीये	,	नदीभ्यः
पञ्चमी	नदीयाः	,	,
षष्ठी	,	नदीभ्यः	नदीनाम्
सप्तमी	नदीयाम्	,	नदीसु
सम्बोधन	हे नदी !	हे नदीयौ !	हे नदीः !

लता आकारान्तः स्त्रीलिंगः शब्दः ।

प्रथमा	लता	लते	लताः
द्वितीया	लताम्	,	,
तृतीया	लताया	लताभ्याम्	लताभिः
चतुर्थी	लताये	,	लताभ्यः
पञ्चमी	लतायाः	,	,
षष्ठी	लतायाः	लताभ्यः	लतानाम्
सप्तमी	लतायाम्	,	लतासु
सम्बोधन	हे लते !	हे लते !	हे लताः !

19-05-2021

डॉ० निर्मल कुमार झा (सं प्राचार्य)
शां उ० सं० महावि० अखरोड़ा पश्चिम

साहित्यम् ।

शास्त्री I

शिशुपालवचम् ।

संस्कृतश्लोकव्याख्या ।

classmate

Date

Page

“ अनिलोडितकार्यस्य वाग्जालं वाग्मिनो वृथा ।
निमित्तादपराद्ध्येषोर्चानुष्कस्येव वल्लगतम् ॥ ”

व्याख्या → पद्यमिदं महाकविश्रीमाधवप्रणीतस्य 'शिशुपालवच' महाकाव्यस्य
द्वितीयसर्गात् उद्धृतमस्ति । अत्र बलरामः नीतिशास्त्ररत्नेन
किं प्रयोजनम्, सर्वथा कार्यतत्त्वम् एव अवगन्तव्यम् इति
एतत् दर्शयितुम् आह →

अन्वयः → अनिलोडितकार्यस्य वाग्मिनः वाग्जालं निमित्ताद्
अपराद्ध्येषोः चानुष्कस्येव वल्लगतम् इव वृथा ।

भावार्थः → कार्यकार्यमजानतो वाचालस्य वचनं लक्ष्यच्युतसायकस्य
चनुर्धारिण आत्मश्लाघेव व्यर्थं भवति ।

शब्दार्थः, व्याकरणञ्च → न अनिलोडितम्, अनिलोडितम्, अनिलोडितं
कार्यं येन अर्थो अनिलोडितकार्यः, तस्य अनिलोडितकार्यस्य
= अनवलोकितकार्यस्य, कार्यम् अकार्यम् अजानत इत्यर्थः ।

वाचः अह्य सन्ति इति वाग्मी, तस्य वाग्मिनः = वाचालस्य ।
वाचां जालं वाग्जालम् = वागाडम्बरः । निमित्तात् = लक्ष्यात् ।

अपराद्ध्येषोर्चानुष्कस्येव वल्लगतमित् =
इश्वरिणो वाणस्य । चनुः प्रहरणम् अह्य चानुष्कः, तस्य
चानुष्कस्येव = चनुष्कमतः चनुर्चरः वा । वल्लगतमित् =

आत्मश्लाघेव । वृथा = निरर्थकम् ।

अलङ्कारः - अर्थान्तरन्यासः । सामान्यकथनस्य विशेषेण
पुष्टिः ।

दण्डः - अनुष्कम् ।

डॉ० निर्मल कुमार झा, सं. प्राचार्य ।

19-06-21

महावि० सुरवसेना, पूर्णियाँ ।

अनिवार्यपत्रम् ।
व्याकरणद्वयैः ।

शास्त्री- II
रघुवंशम् ।

श्लोकव्याख्या ।

Date _____

Page _____

“ सञ्चारिणी दीपशिखेव रात्रौ चं चं व्यतीयाद्य पतिंवरा सा ।
नरेन्द्रमार्गाट्ट इव प्रपेदे विवर्णभावं स स भूमिपालः ॥ ”

सन्दर्भः → कुलगुरुकविकालिदासप्रणीतस्य रघुवंशमहाकाव्यस्य
इन्दुमतीस्वयंवरवर्णनात् षष्ठसर्गाद्बुद्ध्युतोऽयं श्लोकः ।

प्रसङ्गः → स्वयंवरस्थले सुनन्दा या इन्दुमत्याः परिचारिका सखा वा
आसीत्, सा इन्दुमतीं प्रति यथाक्रमं राजपरिचयं कारयामास ।
इन्दुमती राजानं विहाय तथैवाग्रे गतवती यथा नदीमार्गे वर्तमानं
पर्वतं परित्यज्य पुरी गच्छति ।

अन्वयः → पतिवरां सा रात्रौ सञ्चारिणी दीपशिखा इव चं चं व्यतीयाद्य
(गता), स स भूमिपालः नरेन्द्रमार्गाट्ट इव विवर्णभावं प्रपेदे ।

शब्दार्थः व्याकरणञ्च → पतिंवरा → पतिं वृणोति इति = स्वयंवरा ।
सा = इन्दुमती । रात्रौ = रजन्याम् । सञ्चारिणी = विचरणशीला ।
दीपशिखा → दीपस्य शिखा = अर्चिः, ज्वाला । इव = यथा ।
चं चं = राजानम् । व्यतीयाद्य = व्यतिक्रम्य, परित्यज्य, निर्गता ।
सः सः = राजा । भूमिपालः = नरेशः । नरेन्द्रमार्गाट्ट →
नरेन्द्रस्य मार्गे अट्टः = राजपथगृहम् । इव = यथा ।
विवर्णभावं = कान्तिहीनत्वम् । प्रपेदे = लेभे ।

तात्पर्यः → इन्दुमती दीपशिखा इव । यथा दीपशिखा उज्ज्वलवर्णा, कृशा,
कम्पायमाना तथैव इन्दुमती तथा च तस्याः गमनम् । यथा
प्रकाशपुञ्जे गते राजपथस्थितगृहाणि प्रकाशहीनानि भवन्ति
तथा राजानः इन्दुमत्योपेक्षया कान्तिहीनत्वमालमन् ।

विशेषः → अलिम्नश्लोके विप्रसम्भ्रजुङ्गारः,
वेदभीरितिः, प्रसादगुणः, उपमा-
लंकारः, उपजातिद्वन्द्वश्च ।

डॉ० निर्मल कुमार झा, (सं. प्राचार्यः)
रा० उ० सं० महावि० सुरवसेना, पूर्णिया

19-06-2024